

**Základní škola Vamberk, okres Rychnov nad Kněžnou
Komenského 95, 517 54 Vamberk**

KLASIFIKAČNÍ ŘÁD

Vypracovala: Mgr. Jitka Boušková ředitelka školy

Projednáno na pedagogické radě dne: 1. září 2009

Platnost: od 1. září 2009

Obsah:

1. Hodnocení a klasifikace žáka

- 1.1. Stupně klasifikace
- 1.2. Celkový prospěch
- 1.3. Hodnocení práce v zájmových útvarech
- 1.4. Postup do vyššího ročníku
- 1.5. Žák, který plní povinnou školní docházku v zahraničí

2. Metodický pokyn pro hodnocení a klasifikaci

- 2.1. Obecné zásady
- 2.2. Získávání podkladů pro hodnocení a klasifikaci
- 2.3. Klasifikace žáka
- 2.4. Slovní hodnocení
- 2.5. Informace rodičů o prospěchu a chování
- 2.6. Klasifikace v předmětech s převahou teoretického zaměření
- 2.7. Klasifikace v předmětech s převahou praktického zaměření
- 2.8. Klasifikace v předmětech s převahou výchovného zaměření

3. Hodnocení a klasifikace chování žáka

- 3.1. Obecné zásady
- 3.2. Výchovná opatření
- 3.3. Kritéria pro jednotlivé stupně klasifikace chování

4. Specifické poruchy učení

- 4.1. Hodnocení a klasifikace žáků s vývojovými poruchami
- 4.2. Mimořádně nadaný žák

5. Klasifikace žáka v náhradním termínu

6. Komisionální přezkoušení

- 6.1. Pochybnosti o správnosti klasifikace
- 6.2. Opravné zkoušky

7. Osvobození od výuky

8. Příloha 1 - Zkratky států, používaných na vysvědčení

1. Hodnocení a klasifikace žáka

- *Vyhláška č. 48 ze dne 18. ledna 2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky*

1.1. Stupně klasifikace

V jednotlivých vyučovacích předmětech je prospěch žáka klasifikován stupni :

- 1 – **výborný**
- 2 - **chvalitebný**
- 3 - **dobrý**
- 4 - **dostatečný**
- 5 - **nedostatečný**

V případě slovního hodnocení jsou výsledky vzdělávání popsány tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka ve vztahu k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů vzdělávacího programu. O použití širšího slovního hodnocení rozhodne ředitel školy na základě návrhu třídního učitele a se souhlasem zákonného zástupce žáka.

1.2. Celkový prospěch

Žák je hodnocen v prvním až devátém ročníku školy:

prospěl s vyznamenáním

prospěl

neprospěl

Žák je hodnocen stupněm:

- a) prospěl s vyznamenáním, není-li v žádném povinném a volitelném předmětu hodnocen při celkové klasifikaci stupněm horším než "chvalitebný", průměr z těchto předmětů není horší než 1,5 a jeho chování je velmi dobré
- b) prospěl, není-li v žádném z povinných a volitelných předmětů hodnocen při celkové klasifikaci stupněm "nedostatečný"
- c) neprospěl, je-li v některém povinném či volitelném předmětu hodnocen při celkové klasifikaci stupněm "nedostatečný"

1.3. Hodnocení práce v zájmových útvarech

Výsledky práce žáků v zájmových útvarech organizovaných školou se hodnotí těmito výrazy :

pracoval úspěšně

pracoval

1.4. Postup do vyššího ročníku

- *Zákon č. 561 Sb. ze dne 24. září 2005 o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) §52, odst. (1)*
- *Vyhláška č. 48/2005 Sb., O základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky §14; §15*

Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem a předmětů, z nichž byl uvolněn. Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník, a žák druhého stupně základní školy, který již v rámci druhého stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.

1.5. Žák, který plní povinnou školní docházku v zahraničí

- **Vyhláška č. 48/2005 Sb., O základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky §17**

2. Metodický pokyn pro hodnocení a klasifikaci

2.1. Obecné zásady

Při hodnocení a při průběžné i celkové klasifikaci pedagogický pracovník (dále jen "učitel") musí uplatňovat přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi.

Při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věku žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici.

Pro potřeby klasifikace se předměty dělí do tří skupin:

- předměty s převahou teoretického zaměření
- předměty s převahou praktických činností
- předměty s převahou výchovného zaměření

Kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulována především pro celkovou klasifikaci. Učitel však nepřeceňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně, v souladu se specifikou předmětu.

2.2. Získávání podkladů pro hodnocení a klasifikaci

Podklady pro hodnocení a klasifikaci výchovně vzdělávacích výsledků a chování žáka získává učitel zejména těmito metodami, formami a prostředky:

- soustavným diagnostickým pozorováním žáka
- soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připravenosti na vyučování
- různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové)
- didaktickými testy
- kontrolními písemnými pracemi a praktickými zkouškami
- analýzou výsledků činnosti žáka
- konzultacemi s ostatními učiteli, dle potřeby i s pracovníky pedagogicko-psychologických poraden a zdravotnických služeb, zejména u žáka s trvalejšími psychickými a zdravotními potížemi a poruchami
- rozhovory se žákem a zákonnými zástupci žáka

Žák 4. až 9. ročníku základní školy musí mít z každého předmětu alespoň dvě známky za každé pololetí. Známky získávají vyučující průběžně během celého klasifikačního období. Není přípustné ústně přezkušovat žáky koncem klasifikačního období z látky celého tohoto období.

Ústní zkoušení je prováděno zásadně před kolektivem třídy, nepřípustné je individuální přezkušování po vyučování v kabinetech. Výjimka je možná jen při diagnostikované vývojové poruše, kdy je tento způsob doporučen ve zprávě psychologa, nebo při dlouhodobé nepřítomnosti žáka (nemoc – minimálně 2 měsíce). V tom případě je svědek zkoušení další učitel.

Kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek si rozvrhne učitel každého předmětu rovnoměrně na celý školní rok, aby se nadměrně nenahromadily v určitých obdobích. O termínu písemné zkoušky, která bude dle předpokladu trvat více než 25 minut, informuje vyučující žáky dostatečně dlouhou dobu předem. Ostatní vyučující je povinen informovat formou zápisu do třídní knihy. V jednom dni mohou žáci konat jen jednu zkoušku uvedeného charakteru.

Třídní učitelé jsou povinni pravidelně seznamovat ostatní vyučující s doporučením psychologických vyšetření, které mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikaci žáka a ke způsobu získávání podkladů pro klasifikaci. Údaje o nových vyšetřeních jsou součástí zpráv učitelů na pedagogické radě. Třídní učitel zároveň je povinen upozornit na případné problémy při plnění individuální smlouvy uzavřené s rodiči integrovaných dětí.

2.3. Klasifikace žáka

Při průběžném zkoušení učitel je povinen oznámit žákovi výsledek každé klasifikace, poukázat na klady a nedostatky jeho projevů, výkonů a výtvorů. Po ústním zkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě a výsledek klasifikace zdůvodňuje. Výsledky hodnocení písemných zkoušek, prací a praktických činností oznámí učitel žákovi nejpozději do 14 dnů.

Každé hodnocení, které má vliv na pololetní klasifikaci, musí učitelé jednotlivých předmětů zapsat do žákovské knížky. Pokud tak nelze učinit ihned, je třeba zápisy doplnit a zkontrolovat.

Vyučující dodržují při zkoušení zásady pedagogického taktu, musí dbát na to, aby zejména neklasifikovali žáky ihned po jejich návratu do školy po nezaviněné nepřítomnosti. Učitel klasifikuje jen probrané učivo. Před prověřováním znalostí musí mít žáci dostatek času k naučení, procvičení a zažití učiva.

Žáci se klasifikují na konci každého pololetí ve všech vyučovacích předmětech uvedených v učebním plánu příslušného ročníku. Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu.

V předmětu, ve kterém vyučuje více učitelů, určí výsledný stupeň za klasifikační období příslušní učitelé po vzájemné dohodě.

Při určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Přitom se přihlíží k systematickosti v práci žáka po celé klasifikační období. Stupeň prospěchu se přitom neurčuje na základě průměru z klasifikace za příslušné období.

Při určování klasifikačního stupně posuzuje učitel výsledky práce žáka objektivně, nesmí podléhat žádnému vlivu subjektivnímu ani vnějšímu. Případy zaostávání žáků v učení a nedostatky v jejich chování se projednávají ve čtvrtletní pedagogické radě.

Písemné nebo grafické práce jsou podle zájmu prostřednictvím žáků předány k nahlédnutí rodičům.

Na konci klasifikačního období, v termínu určeném ředitelem školy, zapíše učitelé příslušných předmětů číslíci výsledky celkové klasifikace. Svůj zápis musí každý pečlivě zkontrolovat a podepsat se do třídního výkazu – „klasifikaci provedl“. Třídní učitel dbá o úplnost zapsaných známek. Úplný přehled klasifikace stvrdí svým podpisem a odevzdá řediteli školy k dalšímu zpracování.

Zároveň si třídní učitelé pro jednání pedagogické rady připraví návrhy na organizaci zabezpečení opravných zkoušek, na klasifikaci v náhradním termínu apod.

Přechází-li žák do jiné školy, zašle zástupkyně ředitele na školu, kam žák přechází, kopii katalogového listu a kopie další dokumentace o žákovi. Zároveň k tomu bude i přiložen záznam o jeho chování a prospěchu za neukončené klasifikační období, který připraví třídní učitel.

Přechází-li žák do jiné školy po 15. listopadu nebo 15. dubnu, dokumentace odesílaná naší školou musí obsahovat navíc návrh klasifikace chování, průběžné hodnocení a klasifikaci v jednotlivých předmětech jako podklad pro celkovou klasifikaci žáka na konci pololetí.

2.4. Slovní hodnocení

- **Zákon č. 561/2004Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), §51 odst. (2)**

Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení může být vyjádřeno klasifikačním stupněm nebo slovně nebo kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady.

V posledním roce plnění školní docházky vydá škola žákovi výstupní slovní hodnocení.

2.5. Informace rodičů a zákonných zástupců o prospěchu a chování

Zákonné zástupce žáka informuje o prospěchu a chování třídní učitel či učitel jednotlivých předmětů převážně na třídních schůzkách. Pokud zákonný zástupce žáka projeví zájem o informace v jiný termín, je každý učitel povinen domluvit si s ním schůzku na dobu pro oba přijatelnou. Vznikne-li ze strany učitele potřeba mimořádně oslovit zákonné zástupce žáka, využije k tomu žákovské knížky, v případě nezájmu rodičů pak doporučený dopis.

Údaje o klasifikaci a hodnocení chování žáka učitel sděluje rodičům prostřednictvím zápisu do žákovské knížky. Pokud je informuje ústně, podává učitel informaci jim přímo, v žádném případě veřejně.

Učitel je povinen těmto zástupcům sdělit všechny známky, které bere v úvahu při celkové klasifikaci. V případě mimořádného zhoršení prospěchu nebo při závažném prohrěšku chování informuje rodiče učitel - třídní učitel; bezprostředně a prokazatelným způsobem.

Po ukončení čtvrtletní pedagogické rady jsou učitelé všech předmětů povinni, do termínu stanoveného ředitelem školy, zapsat průběžnou klasifikaci žáka do žákovské knížky. V tomto případě je výjimečně povoleno uvádět i znaménko mínus k odpovídajícímu vyjádření hodnocení žáka, případně i nerozhodná klasifikace dvěma známkami s lomítkem.

Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka průkazným způsobem tak, aby mohl vždy doložit správnost celkové klasifikace žáka i způsob získání známek (ústní zkoušení, písemné,...). V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá tento klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo vedení školy.

2.6. Klasifikace v předmětech s převahou teoretického zaměření

Převahu teoretického zaměření mají v učebním plánu matematika a předměty jazykové, společenskovední, přírodovědné. Při klasifikaci výsledků v těchto vyučovacích předmětech vychází vyučující z požadavků učebních osnov a standardu základního vzdělání. Zejména se sleduje:

- ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů
- kvalitu a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti
- schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí
- kvalitu myšlení, především jeho logiku, samostatnost a tvořivost
- aktivitu v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim
- přesnost, výstižnost a odbornou i jazykovou správnost ústního a písemného projevu
- kvalitu výsledků činností
- osvojení účinných metod samostatného studia

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Je schopen samostatně studovat vhodné texty.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a produktivně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Ústní a písemný projev mívá menší nedostatky ve

správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a motorických činností projevuje nedostatky. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky, grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a motorických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky, grafický projev je málo estetický. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev mají vážné nedostatky. Závažné nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele. Nedovede samostatně studovat.

2.7. Klasifikace v předmětech s převahou praktického zaměření.

Převahu praktické činnosti mají na základní škole pracovní činnosti, praktika, informatika, základy techniky.

Při klasifikaci v těchto předmětech vychází z požadavku učebních osnov a standardu základního vzdělání. Sleduje se zejména:

- vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem
- osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce
- využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech
- aktivitu, samostatnost, tvořivost, iniciativu v praktických činnostech
- kvalitu výsledků činností
- organizaci vlastní práce a pracoviště, udržování pořádku na pracovišti
- dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a péče o životní prostředí
- hospodárné využívání surovin, materiálů, energie, překonávání překážek v práci
- obsluhu a údržbu laboratorních zařízení a pomůcek, nástrojů, nářadí a měřidel

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, ke spolužákům, k praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce; dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje pracoviště v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Vzorně obsluhuje a udržuje laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla. Aktivně překonává vyskytující se překážky.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák projevuje kladný vztah k práci, ke spolužákům a k praktickým činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle udržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a stará se o životní prostředí. Při hospodárném využívání surovin, materiálů a energie se dopouští malých chyb. Laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla obsluhuje a udržuje s drobnými nedostatky. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitele.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák projevuje vztah k práci, ke spolužákům a k praktickým činnostem s menšími výkyvy. Za pomoci učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech se dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají nedostatky. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuje pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a v malé míře přispívá k tvorbě a ochraně životního prostředí. Na podněty učitele je schopen hospodárně využívat suroviny, materiály a energii. K údržbě laboratorních zařízení, přístrojů, nářadí a měřidel musí být částečně podněčován. Překážky v práci překonává jen s častou pomocí učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák pracuje bez zájmu a vztahu k práci, ke spolužákům a praktickým činnostem. Získané teoretické poznatky dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele. V praktických činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Při volbě postupů a způsobů práce potřebuje soustavnou pomoc učitele. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Práci dovede organizovat za soustavné pomoci učitele, méně dbá o pořádek na pracovišti. Méně dbá na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o životním prostředí. Porušuje zásady hospodárnosti využívání surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů, nářadí a měřidel se dopouští závažných nedostatků. Překážky v práci překonává jen s pomocí učitele.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák neprojevuje zájem o práci, nemá vztah k ní, ani ke spolužákům i k praktickým činnostem. Nedokáže ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Nedokáže postupovat při práci ani s pomocí učitele. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, nedosahují předepsané ukazatele. Práci na pracovišti si nedokáže zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. Neovládá předpisy o ochraně zdraví při práci a nedbá na ochranu životního prostředí. Nevyužívá hospodárně surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů a nářadí, nástrojů a měřidel se dopouští závažných nedostatků.

2.8. Klasifikace v předmětech s převahou výchovného zaměření

Převahu výchovného zaměření mají: výtvarná výchova, hudební výchova, tělesná výchova, rodinná výchova a občanská výchova.

Při klasifikaci se v těchto v předmětech v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:

- stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu
- osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace
- poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti
- kvalita projevu
- vztah žáka k činnostem a zájem o ně
- estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a k estetice ostatní společnosti
- v tělesné výchově s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka a k jeho dispozicím všeobecná tělesná zdatnost, výkonnost a hlavně relativní zlepšení

Pokud je žák zařazený pouze do zdravotní tělesné výchovy, je z ní klasifikován. Navštěvuje-li žák předmět tělesná výchova a zároveň i zdravotní tělesná výchova; (třeba jen s výběrem činností), hodnotí se z obou předmětů. Z tělesné výchovy je hodnocen jako v povinném předmětu, ze zdravotní tělesné výchovy jako v předmětu nepovinném.

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně, podle požadavků osnov, je rozvíjí v individuálních a kolektivních projevech. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný, v hudební, branné a tělesné výchově přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Má výrazně aktivní zájem o umění, estetiku, brannost a tělesnou kulturu a projevuje k nim aktivní vztah. Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný na základě využívání svých osobních předpokladů, které úspěšně rozvíjí v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je esteticky působivý a má jen menší nedostatky z hlediska požadavků osnov. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v nových úkolech. Má aktivní zájem o umění, o estetiku, brannost a tělesnou zdatnost. Rozvíjí si v požadované míře estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečný aktivní zájem o umění, estetiku, brannost a tělesnou kulturu. Nerozvíjí v požadované míře svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje velmi malou snahu a zájem o činnosti, nerozvíjí dostatečně svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je povětšinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci a nevyvíjí úsilí rozvíjet svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

2.9. Klasifikace žáků plnících povinnou školní docházku mimo území ČR

- ***Vyhláška č. 48/2005 Sb., O základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky §18***

Žák, který plní povinnou školní docházku v zahraniční škole, koná komisionální zkoušku ve všech ročnících z českého jazyka a literatury, v příslušných ročnících prvního stupně z vlastivědy, na druhém stupni ze zeměpisu a dějepisu v obsahu vztahujícím se k České republice.

Zkoušku lze konat nejméně jednou za pololetí školního roku, nejdéle však za období dvou školních roků.

3. Hodnocení a klasifikace chování žáků

- ***Vyhláška č. 48/2005 Sb., O základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky §15; § 17***

Chování žáka je klasifikováno těmito stupni:

1 - velmi dobré

2 - uspokojivé

3 - neuspokojivé

Chování žáka se klasifikuje samostatně i v případě použití širšího slovního hodnocení.

3.1. Obecné zásady

Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání se všemi učiteli, kteří ve třídě vyučují, ale i s ostatními. Rozhoduje o ní ředitel po projednání v pedagogické radě.

Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel chování ve smyslu vnitřního řádu školy během klasifikačního období. Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka.

K uděleným opatřením k posílení kázně v průběhu hodnoceného období se přihlíží pouze tehdy, jestliže tato opatření byla neúčinná.

Za chování žáka mimo školu plně odpovídají jeho rodiče. Škola hodnotí a klasifikuje žáky především za jejich chování ve škole. V takových případech, kdy jsou závažné a prokazatelné důvody udělit žákovi výchovné opatření vedoucí k posílení kázně, lze přihlídnout i k chování žáka mimo školu, pokud se škola přímo účastní projednávání.

3.2. Výchovná opatření

Výchovná opatření jsou na jedné straně pochvaly a jiná ocenění, na druhé pak opatření k posílení kázně (důtky a napomenutí).

Třídní učitel případně ředitel školy může žákovi po projednání v pedagogické radě udělit za dlouhodobou úspěšnou práci, reprezentaci školy či konkrétní záslužný čin pochvalu. Ústní nebo písemnou pochvalu uděluje žákovi před kolektivem třídy nebo školy třídní učitel nebo ředitel školy. Písemná pochvala se uděluje zpravidla formou zápisu do žákovské knížky, výjimečně v doložce na vysvědčení. Pochvaly a jiná ocenění se zaznamenávají do katalogových listů.

Opatření k posílení kázně žáků se ukládá za závažné nebo opakované provinění proti školnímu řádu. Toto opatření předchází zpravidla před snížením stupně z chování. Podle závažnosti provinění se ukládá některé z těchto opatření: napomenutí třídního učitele, důtka třídního učitele, důtka ředitele školy. Třídní učitel může žákovi podle závažnosti provinění udělit napomenutí nebo důtku; udělení důtky neprodleně oznámí řediteli školy. Ředitel školy uděluje svou důtku po projednání v pedagogické radě. Napomenutí a důtky se udělují před kolektivem třídy nebo školy.

Ředitel školy nebo třídní učitel oznámí důvody udělení výchovného opatření písemně prokazatelným způsobem zástupci žáka. Opatření se zaznamenává do katalogového listu žáka, nezaznamenává se na vysvědčení.

Za jeden přestupek se uděluje žákovi pouze jedno opatření k posílení kázně.

3.3. Kritéria pro jednotlivé stupně klasifikace chování :

Stupeň 1 (velmi dobré)

Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a aktivně prosazuje ustanovení vnitřního řádu školy. Má kladný vztah ke kolektivu třídy a školy, přispívá k jeho upevnování a k utváření pracovních podmínek pro vyučování a pro výchovu mimo vyučování. Méně závažných přestupků se dopouští ojedinele.

Stupeň 2 (uspokojivé)

Chování žáka je v podstatě v souladu s pravidly chování a s ustanoveními vnitřního řádu školy. Dopouští se závažnějšího přestupku, nebo se opakovaně dopouští méně závažných přestupků. Nepřispívá aktivně k upevnování kolektivu. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

Stupeň 3 (neuspokojivé)

Žák se dopouští závažného přestupku proti pravidlům chování nebo vnitřního řádu školy; zpravidla se přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků, narušuje činnost kolektivu nebo se dopouští poklesků v mravném chování.

V průběhu celého pololetí se mohou udělovat:

- a) pochvaly třídního učitele a pochvaly ředitele školy
- b) napomenutí třídního učitele
- c) důtka třídního učitele
- d) důtka ředitele školy

Při pololetní klasifikaci se uděluje:

- a) snížený stupeň z chování
- b) a všechna další opatření uvedená pod a) – d) předcházejícího odstavce.

Zásady:

- a) pozdní příchody zaviněné nedbalostí 3x → důtka třídního učitele
- b) přepsání známky v žákovské knížce → 1x důtka třídního učitele, opakovaně → důtka ředitele školy
- c) neomluvené hodiny : 1hodina až 2 hodiny → důtka třídního učitele, 1 vyučovací den → důtka ředitele školy, opakovaná absence → snížený stupeň z chování
- d) ztráta žákovské knížky (opakovaná) důtka třídního učitele, při dalším opakování důtka ředitele školy

4. Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami

- **Vyhláška č. 73/2005 Sb., o vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí žáků mimořádně nadaných**

U žáka se smyslovou nebo tělesnou vadou, vadou řeči, prokázanou specifickou vývojovou poruchou učení nebo chování se při jeho hodnocení a klasifikaci přihlédne k charakteru postižení.

U žáka prvního až devátého ročníku s prokázanou specifickou vývojovou poruchou učení nebo chování rozhodne ředitel školy o případném použití širšího slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.

- **Pokyn MŠMT ČR č.j. 23 472/92-21, specifické vývojové poruchy**

Zjišťování vědomostí a dovedností žáka se specifickou vývojovou poruchou je obtížné, musí být respektovány následující zásady.

Pro zjišťování úrovně žákovských vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv. Kontrolní práce a diktáty píší tito žáci po předchozí přípravě. Pokud je to nutné, nebude dítě s vývojovou poruchou vystavováno úkolům, v nichž vzhledem k poruše nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům. Jde např. o hlasité čtení před celou třídou dyslektiků nebo přemíru psaní (přepisování) u dysgrafiků. Jindy můžeme posuzovat výkon, který dítě podalo v daném časovém limitu, a to, co nestačilo, nehodnotíme - např. v diktátu nebo v pětiminutovce.

U žáků s vývojovou poruchou je žádoucí klást důraz na ten druh projevu; (písemný nebo ústní), ve kterém má předpoklady podávat lepší výkony. Za obecně platnou je třeba pokládat zásadu, že při klasifikaci nevycházíme z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl. V některých případech nás nesmí zmýlit zjištění, že žák sice určitou dovednost zvládl; (např. analýzu slov), ale přesto při zkoušce selhává. Každá zkouška totiž představuje komplexní situaci, při které se vždy uplatňují obavy, strach, vyšší tempo, nutnost soustředit se na větší počet jevů - např. kvalitu písma, aplikace pravidel; nepříznivě působí minulé selhání, obava z trestu apod.

4.1. Hodnocení a klasifikace žáků s vývojovými poruchami

U žáka se smyslovou nebo tělesnou vadou, vadou řeči, prokázanou specifickou poruchou učení nebo chování se při jeho hodnocení a klasifikaci nutné přihlídnout k charakteru postižení. Dětem s diagnostikovanou specifickou vývojovou poruchou učení je nezbytné po celou dobu školní docházky věnovat speciální pozornost a péči.

Pokud jsou navrhována pedagogická opatření, všechna je nutno projednat s rodiči a jejich souhlasný či nesouhlasný názor brát v úvahu. V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka a tím na podporu jeho poznávací motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb. Vyučující klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony. Při klasifikaci se nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl.

Klasifikace jako jedna z forem hodnocení na kvantifikující stupeň umožňuje snadnější srovnání výkonů. U těchto žáků se vyžaduje, aby i klasifikace byla provázena hodnocením, tj. vyjádřením pozitivních stránek výkonu, objasněním podstaty neúspěchu, návodem, jak mezery a nedostatky překonávat, jak dále prohlubovat úspěšnost apod. Jestliže v některých případech nebude žák klasifikován, neznamená to, že by mělo být současně omezeno jeho hodnocení. Zejména u těch žáků, kteří nejsou klasifikováni, je na místě hodnotit co nejčastěji a mít na zřeteli motivační a diagnostickou funkci hodnocení i jeho funkci regulativní.

Děti, u kterých je diagnostikována dyslexie nebo dysortografie, mohou být se souhlasem rodičů během celého jejich vzdělání (nejen na základní škole), hodnoceny z mateřského jazyka a z jiných jazyků slovně. (A to jak v průběhu školního roku, tak na pololetním a závěrečném vysvědčení).

U dětí s diagnostikovanou dyskalkulií bude totéž platit pro matematiku a další předměty, kde výsledky mohou být touto poruchou ovlivněny. Kromě slovního hodnocení v jazycích a matematice; lze u dětí se specifickými poruchami učení hodnotit dítě slovně; (při hodnocení jednotlivých výkonů, i na vysvědčení); po dohodě s rodiči a odborníkem prakticky ve všech předmětech, do nichž se porucha promítá. Užití tohoto postupu závisí na konkrétním dítěti i na metodách, užívaných při výuce, které mohou některé dítě znevýhodňovat. Jakmile žák překoná nejnápadnější obtíže, je vhodné postupně přecházet k běžné klasifikaci.

Za určitých okolností může být pro dítě výhodnější klasifikace známkou s tím, že se specifická porucha dítěte vezme v úvahu a odrazí se v mírnější známce. (O jeden stupeň i o několik stupňů). Při uplatňování všech těchto možností je třeba postupovat velmi individuálně, s využitím všech dostupných informací, zejména informací z odborných vyšetření, podpořit jeho možnosti být úspěšný.

Každé dítě se specifickou poruchou učení musí mít vypracován individuální vzdělávací plán. Individuální plány mají charakter smlouvy mezi vedením školy, vyučujícími a rodiči dítěte, musí být podepsány do konce září v každém školním roce. Za jeho vypracování zodpovídá ředitel školy. Individuální plán vypracuje na základě zprávy pedagogicko-psychologické poradny učitel, který realizuje IVP daného žáka ve spolupráci s výchovným poradcem školy.

4.2. Mimořádně nadaný žák

Mimořádně nadaným žákem se rozumí jedinec, jehož rozložení schopností dosahuje mimořádné úrovně tvořivosti v celém okruhu činností nebo v jednotlivých oblastech, pohybových, uměleckých a sociálních dovednostech.

Vzdělávání mimořádně nadaných žáků se může uskutečňovat podle individuálního vzdělávacího plánu.

Pokud zákonný zástupce mimořádně nadaného žáka souhlasí, může být žák ředitelem školy přeřazen do vyššího ročníku, a to bez absolvování předchozího ročníku. K tomuto rozhodnutí je potřebný úspěšný výsledek komisionálního přezkoušení, vyjádření lékaře a pedagogicko-psychologické poradny.

5. Klasifikace žáka v náhradní termínu

- **Zákon č. 561 Sb. ze dne 24. září 2005 o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), §52 odst. 2,3,5**

Nelze-li žáka pro závažné objektivní příčiny klasifikovat na konci prvního pololetí, určí ředitel pro jeho klasifikaci náhradní termín, a to tak, aby klasifikace žáka mohla být provedena nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné klasifikovat ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí neklasifikuje.

Nelze-li žáka pro závažné objektivní příčiny klasifikovat na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho klasifikaci náhradní termín, a to tak, aby klasifikace žáka mohla být provedena nejpozději do 15. října. Do té doby žák navštěvuje podmíněně nejbližší vyšší ročník. Žák, který nemohl být ze závažných objektivních, zejména zdravotních důvodů, klasifikován ani v náhradním termínu, opakuje ročník, pokud již na příslušném stupni ročník neopakoval. Tomuto žákovi může povolit ředitel školy opakování ročníku pouze ze závažných zdravotních důvodů.

6. Komisionální přezkoušení

- **Zákon č. 561 Sb. ze dne 24. září 2005 o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon)**
- **Vyhláška č. 48/2005 Sb., O základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky**

V některých situacích je dána možnost žáka komisionálně přezkoušet. V případě mimořádně nadaného žáka a při pochybnosti o správnosti klasifikace se tak děje na žádost rodičů.

6.1. Pochybnost o správnosti klasifikace

Pokud má zástupce žáka pochybnosti o správnosti klasifikace v jednotlivých předmětech na konci prvního či druhého pololetí, může do tří dnů ode dne vydání vysvědčení žákovi požádat o jeho komisionální přezkoušení. Ředitel školy oprávněnost žádosti posoudí a své rozhodnutí sdělí neprodleně žadateli.

6.2. Komisionální zkoušky

- **Vyhláška č. 48/2005 Sb., O základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky §22.**

Tříčlennou komisi jmenuje ředitel školy, v případě, že vyučující je sám ředitel, jmenuje komisi krajský úřad. Předseda komise je zpravidla třídní učitel, zkoušející je vyučující daného předmětu,

přisedící je učitel, který má aprobaci pro týž nebo příbuzný předmět. O průběhu přezkoušení je nutné pořídít protokol na příslušném formuláři.

Komise žáka přezkouší neprodleně, nejdéle do deseti dnů od podání žádosti. Ze závažných důvodů může ředitel školy výjimečně stanovit k přezkoušení i pozdější termín. Výsledek přezkoušení sdělí ředitel školy prokazatelným způsobem zástupci žáky, proti jeho výsledku není opravný prostředek.

V případě, že zástupce žádá přezkoušení z předmětu, kde vyučujícím byl ředitelem školy, postupuje se stejným způsobem. Komisi v tomto případě jmenuje krajský úřad..

6.3. Opravné zkoušky

- **Zákon č. 561 Sb. ze dne 24. září 2005 o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), §53**

Opravné zkoušky má právo vykonat žák, který dosud na daném stupni základní školy neopakoval ročník a na konci 2. pololetí neprospěl nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů s výchovným zaměřením. Termín zkoušek stanoví ředitel školy, musí proběhnout nejpozději v posledním týdnu hlavních prázdnin. Opravné zkoušky jsou zkoušky komisionální, komisi stanoví ředitel školy ve smyslu článku 6.3. V jednom dni může žák skládat pouze jednu opravnou zkoušku.

Nemůže-li se žák z vážných důvodů dostavit k opravným zkouškám a řádně se omluví, umožní mu ředitel školy je vykonat nejpozději do 15. září; do té doby žák podmíněně navštěvuje vyšší ročník.

Nedostaví-li se žák na opravnou zkoušku ve stanoveném termínu bez řádné omluvy, je klasifikován z příslušného předmětu stupněm nedostatečný.

Žák dostane před odchodem na prázdniny vysvědčení. Vyučující příslušného předmětu mu předá okruhy k opakování příslušné látky a termíny případných konzultací.

7. Osvobození od výuky

- **Zákon č. 561 Sb. ze dne 24. září 2005 o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), §50, odst. 2**

Osvobodit od výuky lze ze zdravotních a jiných vážných důvodů, většinou se to týká předmětů s převahou tělesného nebo praktického zaměření (tělesná výchova, praktické činnosti). V ostatních předmětech se klasifikuje s přihlédnutím - viz specifické poruchy učení.

Je-li žák osvobozen od výuky, jedná-li se o první nebo poslední vyučovací hodinu a požádá-li rodič žáka písemnou formou, může být žák uvolňován z vyučování této okrajové hodiny.

Ve Vamberku 1. 9. 2009

.....
ředitelka školy

8. Příloha 1

Zkratky států, používaných na vysvědčení

Uvedené třípísmenné zkratky států jsou v souladu s ČSN EN ISO 3166-1:1997. Změny a doplňky jsou uveřejňovány ve Věstníku Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.

Český název	Zkratka	území			
Islámský stát Afghánistán	AFG	Britské Panenské ostrovy	VGB	Ghanská republika	GHA
Albánská republika	ALB	Brunej Darussalam	BRN	Gibraltar	GIB
Alžírská lidová demokratická republika	DZA	Bulharská republika	BGR	Grenada	GRD
Americká Samoa	ASM	Burkina Faso	BFA	Grónsko	GRL
Americké Panenské ostrovy	VIR	Burundská republika	BDI	Gruzie	GEO
Andorrské knížectví	AND	Cookovy ostrovy	COK	Guadeloupe	GLP
Angolská republika	AGO	Republika Côte d'Ivoire (Republika Pobřeží slonoviny)	CIV	Guam	GUM
Anguilla	AIA	Čadská republika	TCD	Guatemalská republika	GTM
Antarktida	ATA	Česká republika	CZE	Guinejská republika	GIN
Antigua a Barbuda	ATG	Čínská lidová republika	CHN	Republika Guinea-Bissau	GNB
Argentinská republika	ARG	Dánské království	DNK	Guyanská republika	GUY
Arménská republika	ARM	Dominické společenství	DMA	Haitská republika	HTI
Aruba	ABW	Dominikánská republika	DOM	Heardův ostrov a McDonaldovy ostrovy	HMD
Austrálie	AUS	Džibutská republika	DJI	Honduraská republika	HND
Ázerbájdžánská republika	AZE	Egyptská arabská republika	EGY	Hongkong	HKG
Bahamské společenství	BHS	Ekvádorská republika	ECU	Chilská republika	CHL
Bahrajnský stát	BHR	Eritrea	ERI	Chorvatská republika	HRV
Bangladéšská lidová republika	BGD	Estonská republika	EST	Indická republika	IND
Barbados	BRB	Etiopská federativní demokratická republika	ETH	Indonéská republika	IDN
Belgické království	BEL	Faerské ostrovy	FRO	Irácká republika	IRQ
Belize	BLZ	Falklandy (Malvíny)	FLK	Íránská islámská republika	IRN
Běloruská republika	BLR	Fidžijská republika	FJI	Irsko	IRL
Beninská republika	BEN	Filipínská republika	PHL	Islandská republika	ISL
Bermudy	BMU	Finská republika	FIN	Italská republika	ITA
Bhútánské království	BTN	Francouzská republika	FRA	Izraelský stát	ISR
Bolivijská republika	BOL	Francouzská Guyana	GUF	Jamajka	JAM
Republika Bosna a Hercegovina	BIH	Francouzská jižní území	ATF	Japonsko	JPN
Botswanská republika	BWA	Francouzská Polynésie	PYF	Jemenská republika	YEM
Bouvetův ostrov	BVT	Gabonská republika	GAB	Jihoafrická republika	ZAF
Brazilská federativní republika	BRA	Gambijská republika	GMB	Jižní Georgie a Jižní Sandwichovy ostrovy	SGS
Britské indickooceánské	IOT			Jordánské hášimovské království	JOR
				Svazová republika Jugoslávie	YUG
				Kajmanské ostrovy	CYM
				Kambodžské	KHM

království		Marocké království	MAR	Rakouská republika	AUT
Kamerunská republika	CMR	Republika Marshallovy ostrovy	MHL	Réunion	REU
Kanada	CAN	Martinik	MTQ	Republika Rovnicková Guinea	GNQ
Kapverdská republika	CPV	Mauricijská republika	MUS	Rumunsko	ROM
Stát Katar	QAT	Mauritánská islámská republika	MRT	Ruská federace	RUS
Republika Kazachstán	KAZ	Mayotte	MYT	Rwandská republika	RWA
Keňská republika	KEN	Menší odlehlé ostrovy USA	UMI	Řecká republika	GRC
Kiribati	KIR	Spojené státy mexické	MEX	Saint Pierre a Miquelon	SPM
Kokosové ostrovy	CCK	Federativní státy Mikronésie	FSM	Salvadorská republika	SLV
Kolumbijská republika	COL	Moldavská republika	MDA	Nezávislý stát Samoa	WSM
Komorská federativní islámská republika	COM	Monacké knížectví	MCO	Sanmarinská republika	SMR
Konžská republika	COG	Mongolsko	MNG	Saúdkoarabské království	SAU
Konžská demokratická republika	COD	Montserrat	MSR	Senegalská republika	SEN
Korejská republika	KOR	Mosambická republika	MOZ	Společenství Severních Marian	MNP
Korejská lidově demokratická republika	PRK	Myanmarský svaz	MMR	Seychelská republika	SYC
Kostarická republika	CRI	Namibijská republika	NAM	Republika Sierra Leone	SLE
Kubánská republika	CUB	Nauruská republika	NRU	Singapurská republika	SGP
Kuvajtský stát	KWT	Spolková republika Německo	DEU	Slovenská republika	SVK
Kyperská republika	CYP	Nepálské království	NPL	Slovinská republika	SVN
Republika Kyrgyzstán	KGZ	Nigerská republika	NER	Somálská demokratická republika	SOM
Laoská lidově demokratická republika	LAO	Nigerijská federativní republika	NGA	Spojené arabské emiráty	ARE
Lesothské království	LSO	Nikaragujská republika	NIC	Spojené království Velké Británie a Severního Irska	GBR
Libanonská republika	LBN	Niue	NIU	Spojené státy americké	USA
Liberijská republika	LBR	Nizozemské Antily	ANT	Srílanská demokratická socialistická republika	LKA
Libyjská arabská lidová socialistická džamáhírije	LYB	Nizozemské království	NLD	Středoafriická republika	CAF
Lichtenštejnské knížectví	LIE	Norfolk	NFK	Súdánská republika	SDN
Litevská republika	LTU	Norské království	NOR	Surinamská republika	SUR
Lotyšská republika	LVA	Nová Kaledonie	NCL	Svalbard a ostrov Jan Mayen	SJM
Lucemburské velkovévodství	LUX	Nový Zéland	NZL	Svatá Helena	SHN
Macao	MAC	Sultanát Omán	OMN	Svatá Lucie	LCA
Madagaskarská republika	MDG	Pakistánská islámská republika	PAK	Svatý Kryštof a Nevis	KNA
Maďarská republika	HUN	Palauská republika	PLW	Svatý stolec (Vatikánský městský stát)	VAT
Makedonská republika	MKD	Panamská republika	PAN		
Malajsie	MYS	Papua Nová Guinea	PNG		
Malawská republika	MWI	Paraguayská republika	PRY		
Maledivská republika	MDV	Peruánská republika	PER		
Maliská republika	MLI	Pitcairn	PCN		
Maltská republika	MLT	Polská republika	POL		
		Portoriko	PRI		
		Portugalská republika	PRT		

Demokratická republika Svatý Tomáš a Princův ostrov	STP
Svatý Vincenc a Grenadiny	VCT
Svazijské království	SWZ
Syrská arabská republika	SYR
Šalamounovy ostrovy	SLB
Španělské království	ESP
Švédské království	SWE
Švýcarská konfederace	CHE
Republika Tádžikistán	TJK
Sjednocená republika Tanzanie	TZA
Thajské království	THA
Tchaj-wan, čínská provincie	TWN
Tožská republika	TGO
Tokelau	TKL
Království Tonga	TON
Republika Trinidad a Tobago	TTO
Tuniská republika	TUN
Turecká republika	TUR
Turkmenistán	TKM
Turks a Caicos	TCA
Tuvalu	TUV
Ugandská republika	UGA
Ukrajina	UKR
Uruguayská východní republika	URY
Republika Uzbekistán	UZB
Vánoční ostrov	CXR
Vanuatská republika	VUT
Venezuelská republika	VEN
Vietnamská socialistická republika	VNM
Východní Timor	TMP
Wallis a Futuna	WLF
Zambijská republika	ZMB
Západní Sahara	ESH
Zimbabwská republika	ZWE

